

Alaró

noves i parers

PREMSA
CORONA

revista mensual d'informació local

Pedro Isern

INDEX

INFORMACIÓ LOCAL

- V'encontre de delegacions i revistes de l'OCB — 4
- La Comunitat de regans cedeix al poble més de 71.000 m³ d'aigua de la Font — 5
- Acabà el termini per a presentar projectes al programa LEADER — 6
- Biblioteca — 6
- El GOB denuncia l'increment d'il·legalitats urbanístiques — 6
- Construcció d'un colector d'aigües residuals — 7
- L'Ajuntament compra contenidors pel reciclatge del vidre — 7

ENTREVISTA

- Jaume Reynés, una experiència diferent — 8

REPORTATGE

- El cant de la Sibil·la — 11
- «Sa Sibil·la» de Mallorca — 12
- «Sa Sibil·la» d'alguer — 12
- Teatre Medieval Nadalenc. La Sibil·la — 13

RACÓ D'HISTÒRIA

- L'Escola Graduada d'Alaró: ahir i avui (1934-1992) — 18

MÚSICA

- Come Together a Traffic — 20
- Sau a ICS — 20

ESPORTS

- Futbol — 21
- Basquet — 23

PERRUQUERIA

- Aire de festes — 25

PARER

- Es Pouet — 14
- Partits polítics i corrupció — 15
- Salveu Alaró, prou d'especulació — 15

MÓN NATURAL

- Nadal me mata — 16

*desitja a tots els lectors
i els anunciants que
passin unes Bones
Festes de Nadal*

Edita: OBRA CULTURAL BALEAR
OCB Delegació d'Alaró.
C. Pintat, 9 — 07340 Alaró

Presidenta:

Carme Bennàssar i Ferragut

Administrador:

Joan Pau Rosselló i Colom

Directora:

Catalina Amengual i Agulló

Revisió lingüística:

Eulàlia Colom i Soto

Redactors/es:

Tomeu Noguera i Vidal

Joan Amengual i Agulló

Mercè Amengual i Agulló

Margalida Simonet i Riera

Julio Raneda i Calvete

Magdalena Gomila i Fonollar

Rosa Mª Deyá i Simonet

Col·laboradors/es:

Francesc Coll

Tomeu Simonet

Miquel Llinàs

Catalina Simonet

Andreu Vidal

Sion Coll

Joan Bassa i Vallori

Aina Sastre

Trencapinyons

Dingú

Acadèmica de música

Mestresses de casa

Fotografia:

Andreu Quintana

Vicenç Sastre (dibuixos del tord,
de la cega i el ropit)

Publicitat:

Pau Rosselló i Homar

Dipòsit Legal: 412-1992

Impremta:

Informacions Llevant S.A.

Passeig Ferrocarril, 1

Manacor

*Els articles signats només expressen
l'opinió dels seus autors.*

Dues passes endavant, una endarrera

La Llei d'Espais Naturals (LEN), aprovada pel Parlament Balear la passada legislatura, va posar fi a una etapa de la nostra història marcada per les batalles constants entre el moviment ecologista i algunes promotores urbanístiques per preservar o edificar alguns espais naturals que havien escapat del primer boom de la construcció. Sa Dragonera, Es Trenc, S'Albufera, Sa Canova, Capocorb o Mondragó són topònims que han quedat per recordar una lluita col·lectiva i desordenada, incapaç de frenar el desordre que imposava la lògica de les inversions, mancada d'unes Directrius d'Ordenació del Territori que harmonitzassin el creixement i la conservació del patrimoni comú.

La Llei d'Espais Naturals no organitzava el territori de les Balears, no ens permetia saber QUÈ podíem fer i ON podíem fer-ho, però almanco delimitava els espais on NO podíem fer determinades construccions, almanco preservava una part substancial del nostre paisatge. No era la terra de Canan, però era una passa endavant en la travessa del desert.

Ara, el Parlament Balear, a instàncies del grup PP-UM, ha iniciat els tràmits per modificar aquella llei. Els arguments de la majoria són ben vàlids: el text vigent de la LEN presenta unes equivocacions, uns errors que s'han de subsanar per no perjudicar interessos legítims. Seria necessari estar-hi d'acord si els diputats del PP-UM haguessin explicat, un per un, els errors que han detectat a la LEN i si justificassin cadascun dels retalls que proposen.

No ho han fet, i això ha obert la veda de les sospites. L'experiència ens fa veure interessos particularment inconfessables darrera cada quarterada usurpada a la natura, darrera cada paisatge furtat a les generacions futures. Més quan el text presentat pel PP-UM és particularment impresentable, amb errors que delaten presses i amb uns mapes indesxifrables que fan impossible el debat. En alguns casos, els retalls són tan grans que just els explica la demagògia o la venjança.

Si la LEN ha de reformar-se és necessari el consens. L'Ordenació del Territori no pot ser moneda de canvi, no pot estar en mans de trànsfuges ni pot ser imposada per les majories. No podem malbaratar els mapes cada quatre anys en funció dels resultats electorals. La seguretat jurídica demana estabilitat.

Després de nou anys d'autonomia encara no tenim aprovades unes Directrius d'Ordenació del Territori previstes a la Llei. El present i el futur són plens d'incertesa. Terra i ciutadans cohabitaven sense cap llei que els empari. Mai no sabem que passarà demà. La LEN va ser una passa endavant. Ara no hauríem de tornar a Egipte.

V encontre de delegacions i revistes de l'Obra Cultural Balear

Els assistents al V encontre de delegacions i revistes de l'Obra Cultural Balear

El passat 7 de novembre va tenir lloc a Alaró el V encontre de delegacions i revistes de l'Obra Cultural Balear, que reuní els representants de l'OCB a diversos municipis de l'illa.

A les 9 h. els representants de les diverses delegacions i revistes de l'OCB es reuniren a la seu social de la delegació d'Alaró, situada al carrer Pintat, i, després d'una passejada per diferents indrets del poble, es dirigiren al Verger. El lema de la sessió de treball que ocupà el matí i que encapçalava l'encontre va ser «Delacions: un futur en comú» i donà peu a debatre les necessitats que comparteixen les delegacions, tot i que pertanyin a llocs diferents.

Havent dinat, es traslladaren al local de l'Ajuntament situat al carrer Petit, on s'obrí un col.loqui entorn al mallorquinisme polític. Aquest col.loqui comptà amb les intervencions de Josep Maria Llompart, que fue un repàs de les diferents manifestacions de caire polític que s'han produït a Mallorca al

llarg d'aquests darrers 150 anys, i de Damia Pons i Pons, que se centrà en la

política d'aquests darrers vint-i-cinc anys.

D'esquerra a dreta: Damia Pons, Antoni Mir (President de l'OCB), Josep Maria Llompart i la seva esposa

La Comunitat de regants cedeix al poble més de 71.000 m³ d'aigua de la Font

Del juny ençà, segons ens ha informat l'actual President de la Comunitat de regants, Miquel Riera, aquesta entitat ha destinat als dipòsits municipals un total de 3.242 hores d'aigua. Això suposen 71.324 m³, a raó de 22 m³/hora. Hem de recordar que durant 12 hores diàries i les 48 hores del cap de setmana, tota l'aigua de la Font va a parar als dipòsits municipals.

Mentrestant l'Ajuntament s'ha torbat dos mesos en contestar una sol·licitud feta per la Comunitat el passat mes de setembre per a realitzar unes reparacions a diferents punts de la canonada que es trobaven embossats. A la mateixa sol·licitud també es demanava ajuda per a instal·lar un contador a Son Vidal.

A l'esmentada contestació encara no s'autoritzen les obres sinó que es demana la presentació d'un croquis a més a més del pressupost corresponent.

Miquel Riera es queixa de l'actitud obstruccionista de l'Ajuntament rebutjant les declaracions fetes pel Batle fa uns mesos a aquesta mateixa revista, quan aquest acusava als responsables de la nova Junta de poca voluntat de col·laboració per a garantir el subministrament d'aigua. Riera ens digué que mentres ell sigui President i hi hagi l'actual Junta al poble no li mancarà aigua de la Font.

Sembla evident, per tant, l'existència d'importants discrepàncies entre l'equip de govern municipal i l'actual Junta de la Comunitat.

A la fi

Doncs sí, a la fi el nostre Ajuntament s'ha decidit a fer d'Alaró un poble més ecològic, perquè segons ens han informat, el nostre consistori ha adquirit quatre contenidors per a l'ús exclusiu de vidre, per tal de reciclar-los. Aquests contenidors, valorats en tres-cents mil pessetes, s'instal·laran dins el poble i amb ells es vol aconseguir que la gent es conscienciï del problema que representa tot aquest excendent de pots i botelles de vidre que llançam al cub de fems.

Així que, benvolguts alaroners, s'ha acabat la comoditat de tirar-ho tot al fems; a partir d'ara tots haurem de duu les nostres deixalles de vidre dins aquests contenidors per tal que es pugui reciclar i emprar-lo de nou. Per ajudar a aquesta «mentalització ecològica», l'Ajuntament també posarà en funcionament una campanya informativa sobre el reciclatge, així com el tipus de vidre que hem de llançar als contenidors. Si l'Ajuntament ha fet la primera passa, ara depèn de nosaltres l'èxit o el fracàs d'aquesta campanya; així és que, RECICLA'T!!!

Joan Amengual

ES MAGATZEM C.B.

FERRETERIA - DROGUERIA

Avgda. Constitució, 18 - bxs.

CIF. E07177702

Tel./Fax (971) 87 92 12

07340 - Alaró (Mallorca)

Acaba el termini per a presentar projectes al programa L.E.A.D.E.R.

El passat mes d'octubre va finalitzar el termini per presentar les corresponents memòries dels projectes que es volguessin acollir al «Programa Leader».

A un altre número d'aquesta revista ja explicàvem que aquest Programa té com a finalitat la de donar suport a aquelles iniciatives que suposin la inversió o el desenvolupament d'una activitat econòmica a algun dels municipis de la Serra de Tramuntana.

Hem de començar per dir que l'Ajuntament d'Alaró ha presentat tres projectes:

1. Acondicionament de les instal·lacions dels tallers i oficines de les antigües mines, per a la construcció d'un centre per a l'educació ambiental. La quantitat sol·licitada per aquest projecte és de 38 milions.

2. Restauració de l'antic camí peatonal que va des d'Alaró fins al Castell (17 milions). Aquest projecte ja començarà a dur-se a terme a principis del mes de desembre, amb la participació de l'escola de margés del Consell

Insular de Mallorca. La primera fase abarcarà el tram que va des del Pouet fins al Castell.

3. El tercer projecte consisteix en la restauració de les dependències de «sa taberneta» a l'hospederia del Castell així com la neteja i adecentament dels històrics aljubs (7 milions).

La totalitat del Programa Leader es divideix en diferents apartats d'acord amb la finalitat dels projectes.

El nombre de projectes presentats per apartat són els següents:

-Per assistència tècnica, 7 projectes amb un pressupost de 94 milions.

-Per a la recuperació de camins i rutes singulars, 11 projectes amb un pressupost de 157 milions.

-Per a la instal·lació d'oficines d'informació, 5 projectes amb un pressupost de 72 milions.

-Per a l'adaptació d'explotacions agrícoles a la prestació de serveis, 9 projectes amb un pressupost de 219 milions.

-Per ajudes a la conservació del paisatge i medi natural, 9 projectes amb

un pressupost de 148'5 milions.

-Pel suport a petites empreses o indústries artesanals, 46 projectes amb un pressupost de 376 milions. D'aquest apartat hem de dir que d'Alaró s'han presentat 9 projectes.

A tots aquests apartats hem d'afegir una partida de 140 milions per a la millora o reconstrucció de marges, i 88 milions per projectes de turisme rural.

El G.O.B. denúncia l'increment d'il·legalitats urbanístiques al nostre terme

La delegació alaronera del G.O.B. ha remès al Batle del nostre poble un comunicat mitjançant el qual es denuncia la greu situació en que es troba el nostre municipi degut a la continuada urbanització il·legal a que es veuen sotmesos els seus espais naturals. Per tant, consideren urgent i necessària l'adopció de mesures que garanteixin a partir d'ara l'estricta compliment de la legislació urbanística.

Aquestes mesures es concretarien en:

-Inventariar i investigar la situació legal de totes aquelles construccions que actualment es porten a terme a sòl rústic, especialment aquelles que es situen a zones qualificades com a ANEI o ARIP.

-Actuar contra totes aquelles que no s'ajustin a la legalitat, prenent les mesures dictades al respecte.

-Aplicar a partir d'ara la legislació urbanística sense cap excepció ni actituds permissives.

Biblioteca

L'Hora del Conte

Dia 4 de novembre va començar l'Hora del Conte pels infants de 4 a 9 anys, els objectius de la qual són: promocionar la lectura infantil, intentar sensibilitzar el nin cap a la lectura i descobrir-la com a goig en ella mateixa.

Aquest any intentarem comptar un conte clàssic i després presentar un llibre infantil que sigui novetat a la Biblioteca. Després de la narració feim un petit taller o bé de poesia, endevinalles, teatre, dibuix... però durant els mesos de novembre i desembre prepararem l'arribada d'una de les maletes pedagògiques que estarà a la nostra disposició els primers quinze dies de gener-1993.

La maleta es titula **La Central Lle-**

trera amb la qual s'intenta aconseguir que els infants entrin en el món de les lletres i les paraules per la via lúdica, que facin des del primer moment un procés d'associació del llenguatge escrit amb l'interès i el plaer.

Durant els Tallers d'aquests dies construirem unes lletres que podrem decorar amb un material adequat i amb elles inventarem paraules.

A la Biblioteca volem seguir en la tasca que la secció infantil ocupi un lloc important en el desenvolupament del gust per la lectura i facilitar als infants un passeig pel món imaginari i que a la vegada els permeti documentar-se sobre qualsevol tema del seu interès.

Catalina Simonet

**Construcció d'un
col.lector d'aigües
residuals a Son Sant Joan**

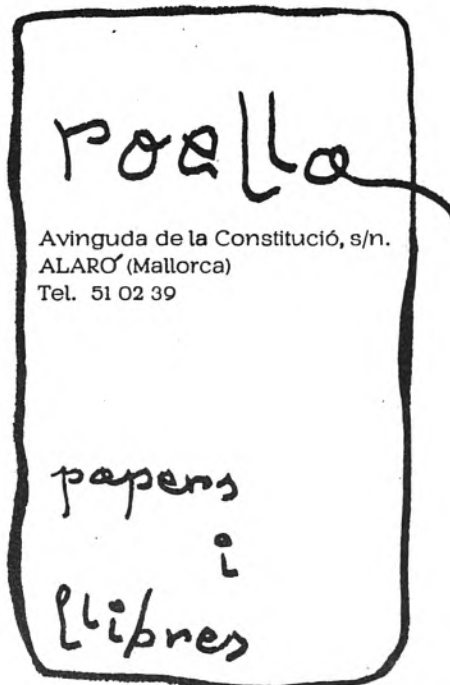
El nucli de cases de Son Sant Joan no té connectada la seva xarxa d'aigües residuals a la xarxa general de clavegueram del poble, sinó que les seves «aigües brutes» passen a una fossa asèptica. Per a resoldre aquesta situació l'Ajuntament ha decidit construir un col.lector que impulsaria les esmentades aigües residuals cap a les basses de la depuradora municipal. El pressupost d'aquesta obra és de 15.960.000 pessetes i ha estat adjudicada a l'empresa «Construcciones Ramon Pons, S.A.»

**L'Ajuntament compra
contenidors pel reciclatge
del vidre**

A la fi l'Ajuntament s'ha decidit a col.laborar amb la recollida selectiva dels fems i per això ha comprat 4 contenidors per a depositar-hi vidre, els quals seran distribuïts a diferents barriades del poble.

Segons ens han informat els responsables municipals, el cost d'aquests contenidors és de 300.000 ptes., i si hi ha una bona resposta i col.laboració per part dels alaroners, l'any que ve se'n comprarien 2 més.

La col.locació d'aquests contenidors per a vidre anirà acompanyada d'una campanya informativa i de sensibilització promoguda pel mateix Ajuntament.

Avinguda de la Constitució, s/n.
ALARÓ (Mallorca)
Tel. 51 02 39

**Combinació tren Palma-Inca
de les 20'00**

Sortida Alaró-Estació Consell 20'00 h.
Sortida de Consell-Alaró 20'30 h.
(Excepte Dissabtes, diumenges i festius)

*Taller de Joieria
Disseny i Fabricació propis*

Mian

Trofeus i Gravats
**Preus especials per a
clubs, empreses i institucions**

Av. d'Antoni Maura, 49 - Tel. 60 09 84 Pont d'Inca
C. de la Cabana, 64 - Tel. 60 09 84 Pont d'Inca
Pl. dels Hostals, 44 - Tel. 14 01 94 Santa Maria del Camí
C. Verge del Refugi, 21 Alaró

Horari de l'autobús

Feiners i dissabtes

Sortides d'Alaró 7'45 h., 9'45 h., 15'30 h.
Sortides de Palma 9'00 h., 13'00 h., 19'00 h.

Diumenges i festius

Sortides d'Alaró 8'00 h., 18'30 h.
Sortides de Palma 9'00 h., 19'30 h.

BAR LA GRANJA

**BERENARS - TAPES VARIADES
DINARS I SOPARS PER ENCÀRREC
MENJADOR PRIVAT**

Avda. Constitució, 39
07340. ALARÓ

Tel. 510248

Des de 1974 està de capellà a Santo Domingo

Jaume Reynés, una experiència diferent

Quasi 20 anys són els que Jaume Reynés ha passat al Carib, a Santo Domingo, i no precisament prenent el sol. Missioner dels Sagrats Cors (MSSCC), els frares de Lluc per entendre'ns nasqué a Alaró ara fa quasi 52 anys, «fill de pare caimarenc i mare santamariera», com ell mateix volgué aclarir. Aprofitant una breu estada a

Alaró volguérem que el seu testimoni quedàs a la revista. I no solsament per acostar-nos a una Església compromesa sinó també a la realitat dels països del Tercer Món, els del Sud. I és que Santo Domingo no és només platja i palmeres.

-Ens podria parla una mica dels principis i dels primers destins com a missioner?

-Primer vaig anar a Cuba, entre els anys 60 i 61. Vaig fer els 20 anys allà. Era mestre a un col·legi de Sagua la Grande, a una província de l'interior. Amb la nacionalització de l'ensenyament privat amb la Revolució cubana haguérem de sortir del país. Aquesta va esser la meua primera experiència a Amèrica Llatina, em va saber molt de greu perquè vaig haver de partir sense haver fet res.

Allò va esser abans del Concili Vaticà i en aquell temps encara era el dimoni el comunisme i el marxisme, per això es va donar aquest enfrontament entre l'Església i l'Estat socialista. A Nicaragua ja va esser una altra cosa.

-I a Santo Domingo, on està?

-Allà estic a Santiago de los Caballeros, és la segona ciutat en importància de la República. Ve a esser com Palma. Nosaltres estam a un barri marginat. El Egidio. Sóc rector d'una parròquia d'aquest barri format majoritàriament de mitja. La Parròquia té diferents sectors i set comunitats pageses, «campesinos» que diuen ells. En aquests llocs s'hi ha d'anar a peu, ja que no tenen ni aigua, ni llum, ni carreteres asfaltades.

Jo sobretot he fet feina en el camp. És un món rural que es va perdent i que fa uns anys era el 50 per cent de la població.

-Quan diu que El Egidio és un barri marginat a què es refereix?

-El sector que viu pitjor, amb més males condicions correspon al camp, sense aigua ni llum i on fins i tot hi ha escoles que els propis mestres han de dur el guix de ca seva per poder escriure. Llavors hi ha El Egidio, «egido» vol

En Jaume Reynés, missioner dels Sagrats Cors.

dir àrid, sec. En aquest sector hi ha llocs que els diuen «hoyos», vénen a esser com a barrancs on la gent s'hi ha fet les seves casetones, amb fustes velles, llaunes, cartrons... Aquí no hi ha cap tipus de servei.

Hi ha dos sectors més que són millors. La gent viu a cases amb més bones condicions, però el qui té una casa no té per mantenir-la. És una classe mitja que de cada vegada es va empobrint més, de manera que sols quedaran els multimilionaris i els pobres.

Estam marginats perquè en el barri no tenim ni dispensaris mèdics, ni ferreries, ni transport públic, només hi ha una cosa que diuen «conchos» que són una espècie de taxis col·lectius i

en què es troben. S'ha de sortir del barri per qualsevol cosa, ja que sols hi ha «chapuzas» com en diuen. En quant a les escoles es pot considerar un barri privilegiat perquè La Salle hi té un col·legi popular, gratuït. És l'únic barri que en té.

-I l'escola pública no existeix?

-Sí, tenim un l·liceu o dos però funcionen molt malament, no vos ho podeu figurar. Hi ha un gran problema amb els mestres d'escola, quasi tots estan desertant de l'ensenyament i prefereixen fer altres feines. El seu salari és molt baix entre les 12.000 i les 15.000 pts., al mes que, encara que el nivell de vida a Santo Domingo sigui més baix, només basta pel mínim, mínim. L'any passat feren una vaga de 7 o 8 mesos però no aconseguiren res. És un tema que el Govern té totalment desatès, perquè basta dir que les escoles de Magisteri estan buides. Això se sent molt més a un barri marginat.

Segons les explicacions d'en Jaume Reynés, la situació de l'ensenyament públic a Santo Domingo es fa extensible a la sanitat i a un servei, que per nosaltres és molt més bàsic, com és el subministrament elèctric. «A Santiago de los Caballeros hi ha un hospital públic que era el millor de tota la regió. Ara està totalment buit, han robat aparells, no s'ha sabut mantenir. Els seminaristes, que hi fan feina, hi han de dur les xeringues per poder posar injeccions, igual passa amb el que es trenca el braç que hi ha de dur les benes i el guix».

«Pel que fa a l'electricitat hem passat una crisi d'energia molt forta que va començar amb la Guerra del Golf, mancaven, però, divises per poder comprar petroli a Veneçuela. Arribà un

moment que quasi no es venia benzina. Avui per avui estam una mica millor però encara hi ha talls una vegada o dues al dia i hi ha zones que se'n va el llum tres i quatre hores diàries, de manera que per les fàbriques i per les indústries és un desgavell. Ni les famoseguir. Tot això provoca un desànim».

-I la gent tanmateix es resigna?

-Sí, es resigna, però al mateix temps se n'adonen que els prenen el mínim vital. Per exemple és una nació que produeix molta canya de sucre que es ven a fora per treure divises, però llavors a l'interior no es troba sucre blanc, si et compres una làmpara tampoc saps si podràs trobar peces de recanvi si qualque cosa s'espenya. Els preus dels medicaments cada dia es disparen i si una persona és diabètica i s'ha de posar insulina té un problema molt seriós. No hi ha seguretat social ni feina segura. El Govern ha creat unes zones franques, on treballen unes 200.000 persones però on estaven prohibits els sindicats.

-En què consisteixen aquestes zones franques?

-Són zones industrials on el Govern dóna avantatges a les empreses que s'hi instal·len. Són propietat d'Estats Units o del Canadà, aquí hi fan camises o pantalons i llavors hi posen els segells d'aquests països. Aquestes zones han provocat una emigració molt forta del camp fins a la ciutat. Els salaris que s'hi paguen són molt baixos i fins i tot diuen que les persones que hi treballen sofrien algun tipus de maltractament. En cas de protestes aquestes empreses amenacen d'anar-se'n a Haití o a països semblants on les condicions laborals i els salaris són encara més baixos.

La qualitat de vida a tota Amèrica Llatina és molt baixa.

-Què hi ha de certa en la imatge que vénen els tour-operadors sobre Santo Domingo on dominen les platges paradisiaques?

-Això ara està molt de moda. Es pot dir que el turisme i l'emigració a Estats Units són les dues entrades de divises més fortes. La majoria de turistes no veuen la realitat del país sinó que es tanquen dins les platges. He sentit a dir d'alguns que els recomanen no llogar

un cotxe perquè allà no és obligatòria l'assegurança, això no és més que una manera de fer-los por. El turista que arriba hauria de tenir un major esperit d'aventura i ganes de conèixer la realitat. A més a més la gent d'allà és molt hospitalària.

-Segons es desprèn del que ha dit sembla esser que no milloren les condicions de vida de la població?

-«Avui per avui es passa més fam de la que es passava fa 20 anys quan jo vaig arribar. El país ha millorat en moltes coses, la imatge de les ciutats és més bona, hi ha més carreteres, edificis alts, universitats, la informàtica ha entrat... però la gent és més pobre».

«En aquesta recent assemblea de bisbes americans que s'ha fet a Santo Domingo hi ha una frase que és significativa: «No basta donar peix a qui té fam, s'han de crear les condicions per a poder pescar». Fins ara s'havia dit que se'ls havia d'ensenyar a pescar do-

nant-los una canya de pescar, però s'ha vist que amb la canya no basta, sinó que s'han de crear condicions per poder pescar. Si veiéssiu la quantitat de joves que, amb esforços, estudien i llavors emigren. Jo he ajudat a un al·lot a estudiar d'agrònom i ara tenc com a remordiments perquè no hi pot fer feina».

«L'emigració és un problema fort. Contínuament se'n van barques fins a Puerto Rico o altres llocs, com en els temps dels indis, desafiant la mar. És la cultura dels doblers fàcils, la del Primer Món, ja que tenen la imatge dels que han anat a Estats Units, on molts s'han ficat a la droga. Però també hi ha desesperació. Tenc amics que ho han intentat tres vegades, els retornen però ho tornaran a provar. Tot plegat fa que hi hagi una sensació que aquí no es pot fer res, que aquest país no té solució. És terrible pels més joves i aquesta desesperança no hi era quan jo vaig arribar».

-Passant ja a la feina com a missioner ens podria concretar una mica la tasca que fa a El Egidó?

-«Joestic com a rector a una parròquia però la meua primera feina és la formació de seminaristes. Això dóna certa esperança perquè la vocació és més gran que aquí, ara estam a un punt de creació d'una Església dominicana, de manera que pugui deixar de ser ajudada per Espanya o per Canadà».

«Ser capellà aquí s'ha com a burocratitzat, en canvi a allà és una feina molt vital, una promoció humana molt unida a l'evangelització. Per exemple ara mateix estam fent una col·lecta de llibres per crear una biblioteca escolar per a una escola del camp, també tenim una associació de joves universitaris que han sortit d'aquestes comunitats camperoles, tenim dispensaris mèdics... És una feina que aquí no és necessària la cobreixi l'Església però que allà sí que és una autèntica substitució de les funcions de l'Estat».

«Ser missioner, i més a un barri pobre, vol dir estar en una línia d'alliberament, de conscienciació per lluitar socialment, per sacrificar-se per la comunitat».

-La parròquia on està, com s'orga-

«En aquests moments es passa més fam de la que es passava fa 20 anys»

Durant una confirmació. Pasqua de 1992.

nitza per cobrir tot el què ha dit?

«A la meua Parròquia a més del rector, que som jo, hi ha un vicari i 8 presidents d'assemblea. Són homes casats, matrimonis, que dirigeixen les comunitats, fan catequesi, donen la comunió, visiten els malalts, les escoles... són promotors, animadors de la comunitat. Uns poden ser conradors, un altre comerciant, l'altre ferrer... i en aquest sentit ens donen lliçons a nosaltres».

«A la Parròquia hi ha també uns 150 catequistes, visitadors de malalts... en definitiva és una Església molt participativa».

-Ens podria explicar una mica més detalladament la feina dels visitadors de malalts o altres projectes que pogueu tenir?

«En el camp hem lluitat molt per tenir visitadors de malalts. És gent que la prepara el Govern per fer uns primers auxilis, posar una injecció... i no és fàcil tenir-ne perquè per poder ser-ho han de saber llegir i la gent més preparada emigra. Altres funcionen com a confraries visitant els malalts, de manera que si qualcú sap de gent malalta els avisa a ells».

-I la recollida de llibres per a la biblioteca escolar?

«Bé ara estant a Alaró ho hem fet saber a l'escola. El que recollim són llibres de lectura, de consulta fins a nivell de batxillerat. Els nins del camp encara copien a mà tot allò que diuen els mestres, perquè tenir un llibre és un privilegi».

«Un altre projecte pel que he demanat una ajuda al Govern Balear és de col·laboració amb el col·legi de La Salle en la creació d'escoles tècniques: de plomeria, de confecció... És que ara tenir el batxillerat no suposa res».

-Sovint apareixen a la premsa notícies sobre repressàlies o pressions patides per missioners a països de Centreamèrica i d'Amèrica del Sud, Santo Domingo és d'aquests països?

«A Santo Domingo no hi ha una persecució declarada contra l'Església com ha passat a alguns llocs, com El Salvador. Ara els que s'han oposat a la celebració oficial dels 500 anys han rebut pressions, per donar un exemple. Avui mateix he rebut una carta del meu vicari on contava que se'ls ha acusat de

Sanché,

La Conquista
de las Tierras
Prometidas

Jaime Reynés, M.SS.CC.

«Si som partidari de l'alliberament d'una teologia, una pastoral de l'alliberament»

comunistes i com es va prohibir una marxa. El meu vicari està molt en la línia d'alliberament i la Parròquia també està definida en aquest sentit».

-Una de les preguntes que volíem fer era sobre la celebració del Cinquè Centenari que a Santo Domingo sembla ser que ha estat rebut amb disturbis?

«Bé, Santo Domingo no és precisament el lloc més conscienciat al respecte, en part perquè no hi ha població indígena, que fou exterminada. Sí que hi han hagut protestes més per la identificació que s'ha fet entre en Cristòfol Colom i el president Balaguer, com a conseqüència del mausoleu en honor del primer (es refereix al Faro de Colón inaugurat amb motiu del Descubrimiento). El poble, més que res per qüestions pràctiques, n'ha estat en contra, altres sectors n'eren contraris per ideologia, per lectura històrica».

«Aquesta fastuositat pretesa no els ha sortit gaire bé. La visita del Papa no fou tampoc tan apoteòsica, perquè es recolliren signatures contra alguns actes. Es pretenia deslligar l'evangelització de la celebració, però no ha estat del tot possible».

-Malgrat que ja s'ha insinuat abans comparteix la teologia de l'alliberament, tant lligada a una part de l'Església americana?

«Amb aquesta paraula es diuen moltes coses, però sí, jo estaria d'acord amb l'alliberament i amb la creació d'una teologia, una pastoral de l'alliberament. Pretenir que aquests pobles arribin al grau de desenvolupament d'Europa, EEUU o Japó no és possible sinó es canvia l'estructura. El Tercer Món està totalment marginat i només es pensa en ell pel turisme i com a femer de matèries radioactives, amb la tecnologia, ni la mà d'obra ni les seves matèries primeres compten. Si no es dóna un salt no hi ha diàleg, ni democràcia, ni dignitat humana. La democràcia vertadera exigeix un alliberament d'aquestes condicions»

Margalida Simonet

El cant de la Sibil.la

La Sibil.la reapareix cada any, a matines, per Nadal, a tots els pobles de Mallorca. Aquesta representació apocalíptica, només té lloc actualment a Mallorca i a l'Alguer (ciutat situada al nord-oest de l'Illa de Sardenya), on part de la població és d'origen i de parla catalana.

La música de la Sibil.la, la que actualment es canta a Mallorca no té res a veure amb les versions gregorians cantades en el segle XIV. L'actual melodia es troba envoltada d'un caràcter oriental bastant accentuat i és precisament aquest caràcter oriental, característica evident de moltes melodies populars mallorquines.

Si ens demanam per l'inici d'aquesta melodia a la nostre illa, no trobarem dades exactes sinó versions de diferents historiadors. El fet que aquest cant hagi estat transmès oralment dificulta, en certa manera la seva cronologia i per tant no es pot establir una data aproximada.

Tornant al text que es canta a l'Alguer i en comparació al de Mallorca observem una sèrie de diferències: el text cantat a Mallorca és més curt que el cantat a l'Alguer. Una altra diferència és: que a l'Alguer ho fa el Bisbe o un Canonge, sol i a la catedral, com a únic lloc, en canvi a Mallorca ho fa una al.lota o un al.lot i a totes les esglésies.

En quant a la vestimenta, que duu la Sibil.la, és parellada a totes les esglésies de Mallorca: una túnica de seda blanca o de color, a vegades brodada i d'altres ornamentada amb galons daurats. Algunes sibil.las porten sobre aquesta túnica una sumptuosa capa, d'altres només una segona túnica. Pel cap duu un barret armeni del mateix color del vestit... Com es pot veure no existeix un cànon únic. Sosté en les seves mans una espasa que manté durant tot el cant.

A Alaró, com a la majoria de pobles de Mallorca el Cant de la Sibil.la és representat per una nina o una dona i la seva edat abraça des dels dotze anys, més o manco, fins als trenta, en algunes esglésies.

N' Aina Salom representà el Cant de la Sibil.la a Alaró. Nadal de 1.991.

Era costum a Mallorca que les famílies benestants guardassin el vestit i s'encarregassin de col·locar els ornaments de l'al.lot que havia de cantar la

Sibil.la. Actualment aquest costum ha canviat i la Sibil.la es vesteix a la mateixa església del poble.

Avui la cerimònia es realitza de la següent manera: acompanyen l'al.lota que representa la Sibil.la dos escolans, un cop damunt l'altar es fa la pertinent gest. Canta sense cap acompanyament. Només entre estrofa i estrofa es sent el sò de l'orgue, solemne. Tot és silenci i misteri.

Antigament, al final del cant en lloc de realitzar una creu amb l'espasa, la representació acabava d'una manera molt curiosa: la Sibil.la tallava amb l'espasa un fil, ple de neules ensucrades, que penjava de banda a banda de l'església i les neules queien damunt la gent. A altres llocs aquest costum es practicava de la següent manera: del sòtil de l'església penjava un fil amb les «neules» que baixava fins davant de la trona; a la part inferior es col·locava una petita coca i quan es disposava a tallar el fil havia d'anar alerta als escolans que no perdien ullada. Així ho diu el refrany popular:

Sibil.la alerta sa coca
que no t'escap de ses mans,
que abaix hi ha els escolans
que baden un pam de boca.

RESTAURANT · BAR

Marta i Joan

Stredo

ESPECIALITAT EN PEIX FRESC

C/. Veri, 2 - Tel. 82 09 35
PORTO CRISTO (Mallorca)

«Sa Sibil.la» de Alguer

«Sa Sibil.la»

de Mallorca

El jorn del judici
parrà qui haurà fet servici.

Jesucrist, Rei universal,
home i ver Déu eternal,
del cel vindrà per a jutjar
i a cada u lo just darà.

Gran foc del cel devallarà;
mar, fonts i rius, tot cremarà.
Los peixos donaran grans crits
perdent los naturals delits.

Ans del Judici l' Anticrist vindrà
i a tot lo món turment darà,
i se farà com Déu servir,
i qui no el crega farà morir.

Lo seu regnat serà molt breu;
en aquell temps sots poder seu
moriran màrtirs tots a un lloc
aquells dos sants, Elies i Enoc.

Lo sol perdrà la claredat
mostrant-se fosc i entelat;
la lluna no darà claror
i tot lo món serà tristor.

Als mals dirà molt agrament:
- Anau, maleits en el turment!
anau, anau el foc etern
amb vostron princep de l'infern.

Als bons dirà: Fills meus veniu!
benaventurats posseïu
el regne que està aparellat
des de que el món va esser creat.

Oh humil Verge! Vos qui heu parit
Jesús Infant aquesta nit,
a vostro Fill vullau pregar
que de lo infern nos vulla guardar.

Mira Fill ab gran cobdici
Los versos de la Sibilla:
També al Jorn del Judici
Per qui haurà fet servici.

Un Rey vindrà perpetual:
vestit de nostra carn mortal,
del Cel vindrà tot certament,
per fer del segle jutjament.
Ans quel Judici no serà
un gran senyal se mostrarà
lo Sol perderà lo resplendor,
la terra tremolarà de por.
Aprés sa badarà molt fort
mostrantse de gran conort,
la unió dels crits y trons
de les infernals confusions.
Del Cel gran foch devallarà
com a sofre molt pudirà
la terra cremarà ab furor,
la gent haurà molt gran temor.
Aprés serà un fort senyal
de un terratremol general,
las pedras per mitg se romperán
y les montanyas se fondrán.
Llavors no haurà hom talent
de or riquesa ni argent,

de res no haurà desitg,
sino tant solament de morir.
De morir serán llurs talents,
llavors escalfirán las dents,
no haurá hom que no plor,
tot lo mon será en tristor.

Los puigs y plans serán iguals,
aqui serán los bons y los mals,
Reys, Duchs, Comptes y Barons
que de llurs fets darán rahons.
Aprés vindrá terriblement
lo Fill del Omnipotent,
que los morts y los vius jutjará,
qui be haurà fet allás veurà.
Los infants, que nats no serán
dins en las Mares cridarán,
y dirán tots plorosament,
ajudaunos Deu Omnipotent.
Mare de Deu pregau per nos,
puix sou Mare dels pecadors,
que bona sentencia hajám,
y Paradís posschiám.
Volsaltres tots, qui me escoltau
devotament á Deu pregáu,
de cor ab gran devoció,
queus aport à salvació.

expert

ELECTRÒNICA RUBÍ

C/ d'Alexandre Rosselló, 9 - Tfn. 51 08 11

ELECTRODOMÈSTICS

REPARACIONS

ANTENES

PARABÒLIQUES

PER TOT EL MÓN VENEM EXPERIÈNCIA

Teatre Medieval Nadalenc. La Sibil·la

La Judici.

Música de "La Sibil·la" de Alguer

La música i música de "La Sibil·la" en el manuscrit original del Monestir de l'Alguer, de l'any 1599, a l'Arxiu Històric de l'Alguer.

La Sibil·la reapareix cada any, a matines, per Nadal, a tots els pobles de Mallorca. Aquesta representació apocalíptica va tenir les seves dificultats després del Concili de Trento, l'any 1572, quan el Bisbe de Mallorca, Diego de Arnedo, va prohibir-la, però per poc temps, ja que el nou Bisbe, Joan Vich, la va restituir l'any 1575.

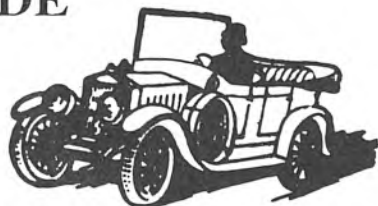
Actualment, el Cant de la Sibil·la, només es representa a Mallorca i a l'Alguer (ciutat situada al nord-oest de l'Illa de Sardenya, Itàlia), on part de la població és d'origen i de parla catalana. Els dos textos no són ben bé iguals: el text cantat a Mallorca és més curt que el cantat a l'Alguer. Una altra diferència és: que a l'Alguer ho fa el Bisbe

o un Canonge, sol i a la catedral, com a únic lloc, en canvi, a Mallorca ho fa una al·lota o un al·lot i a totes les esglésies.

Haver volgut conservar, La Sibil·la, a Mallorca, durant tants segles i any darrere any, és significatiu pel fet que també, en aquesta mateixa Illa, l'any 1887, és on es va trobar un manuscrit, anònim, copiat per Miquel Pascual de Búger, a finals de l'any 1598 i durant l'any 1599, el qual conté quaranta-nou consuetes, escrites quasi bé totes en català. El terme consuetes és eclesiàstic i vol dir funció sagrada feta per consuetud i com a ornament o ampliació de la litúrgia en una diòcesi, convent o parròquia, en ocasió d'una festivitat de-

terminada. Aquestes consuetes són, doncs, un recull de tots els gèneres i cicles del teatre religiós medieval: peces al·legòriques i misteris nadalencs i pasquals i hagiogràfics (de vida de Sants). Hi podem trobar, amb tota mena de detalls, la tècnica externa i interna del nostre vell teatre i el desenvolupament dramàtic. Aquest manuscrit dins la història del teatre català figura com un document molt important perquè ens revela una tradició i una riquesa en matèria teatral certament notable a Mallorca. També, aquesta col·lecció de consuetes, cal dir-ho, és útil per a l'estudi de l'escena, de la trama i de l'evolució del teatre medieval.

TALLER DE
XAPA I
PINTURA

GABRIEL JAUME

Telèfon 51 03 71
Pere Sampol de Son Curt, 15

ALARÓ
(Mallorca)

G U I L L E R M O
DE LA FUENTE
F O T O G R A F O

REPORTATGES

Joan Alcover, 14-A Tel. 14 00 96 SANTA MARIA

Es pouet

Sovint, agaf la bicicleta i me'n vaig a fer una volta pel nostre terme, per tal de conèixer-lo més a fons o, simplement, per veure paratges que tants bons records em duen a la memòria. Un d'aquests paratges, típic per tots els alaroners, és Es Pouet; una esplanada a camí entre el Verger i el Castell, on es deixa el cotxe per després seguir a peu el camí del santuari. Quan, passat el Verger, el bosc es fa més espès i acollidor, començ a pedalejar més aviat, com si notés que al final del camí m'espera un paradís, unencontre amb la natura. Però mentre vaig fent les darreres voltes una desil·lusió creix dins jo, fins que arrib al Pouet i em sent horroritzat; aquell paradís que jo havia imaginat no és més que un abocador, un munt de merda entre Alaró i el Castell. Oh Déu meu, on hem anat a parar? que se n'ha fet d'aquell Pouet que vaig conèixer quan era nin, d'aquell restau-

rant de fusta i llauna on menjar-hi un arròs brut era tot el que podies imaginar, d'aquelles engronsaires penjades a una alzina i aquell pou ple d'aigua neta i clara, d'aquelles corregudes i esclats, d'aquella olor de bosc que et donava la sensació d'estar a un altre món. Què se n'ha fet de tot això? I una gran tristesa m'envaeix en veure que davant jo tan sols hi ha brutor, fems, les runes del restaurant i un pou ple de merda i pots, on l'únic líquid que hi ha deuen ser els pixats de qualque desgraciat que duu un adhesiu de «Salvem Mallorca» a la motxilla.

I tot això en nom del futur i la indiferència dels alaroners que no veuen com aquest progrés ens està ofegant de fems a poc a poc i ens lleva, un a un, aquests espais verds que caracteritzen el terme d'Alaró. Però no passeu gens de pena, no mogueu un sol dit i espereu que la merda acabi d'omplir el

Pouet i després ja trobarem un altre lloc on posar-la. Així fins que el fems arribi a ca vostra, llavors sí que us posareu en marxa i reclamareu els vostres drets i fins i tot posareu les vostres denúncies; per desgràcia el Pouet no té cap advocat que el defensi davant d'aquesta pressió i degradació constant.

Ben segur que la Verge del Refugi es posaria a plorar si veués que descansa damunt fems i no damunt pedra viva, com ben segur és que aquell repredí que baixés del cel i veiés aquesta humiliació, s'entornaria ben aviat cap al cel.

Després d'aquesta trista experiència, agaf la bicicleta i me'n vaig fins a Orient, cercaré algún paratge que encara es pugui gaudir; ben pensat aniré fins al Salt des Freu, potser allà encara no hi ha cagat l'home.

Joan Amengual

TALLER JUAN CAMPINS

SERVEI OFICIAL

RENAULT

Renault recomana lubricants **elf**

AVINGUDA DE LA CONSTITUCIÓ, núm. 36
07340 - ALARÓ

RENAULT
EL PLAER
DE VIURE'LS

TALLER I VENDES
Tel. 51 04 72

Partits polítics i corrupció

Actualment, el Tribunal Suprem, en la persona del magistrat instructor Marino Barbero, investiga una pressumpte implicació dels càrrecs del PSOE amb el finançament irregular o paral·lel d'aquest partit, que popularment es coneix amb el nom de cas FILESA.

En el sistema en què vivim, en el qual està vigent en l'actualitat —sembla cosa òbvia— l'existència dels partits polítics i de la seva funció representativa, pel que entenc no hi ha cap raó per justificar-los, però de l'esmentada existència i consegüent funcionament s'ha de resaltar, en els moments que ens trobam, la funció que desenvolupa o ha desenvolupat el partit ara en el poder, que històricament ha donat mostres d'honradesa i d'honestetat (per demostrar-ho ens remetem a l'experiència que es tengué a Alaró abans del cop d'estat del general Franco, el 1936).

Però en l'actual situació, en què és evident l'existència d'un dubte raonable sobre els ingressos que ha obtingut el PSOE a la vista dels fets i d'actuacions no gens clares ni transparents i

que pressumptament no s'ajusten a la legalitat: ens remetem al resultat de les investigacions, encara que de cara a l'opinió pública ha de crear una certa desmoralització, un cert neguit, ja que amb aquests suposats finançaments es poden crear perilloses dependències generadores de conductes que no obsequin als principis rectors del partit ni tampoc al missatge dirigit als seus electors (a títol exemplificatiu podem citar el cas d'una «subvenció» d'una constructora a favor d'un determinat partit polític que realitza a la vegada les obres de forma deficient; ja em direu quines actuacions pot dur a terme el tal partit beneficiari en contra de l'empresa o de quina forma no s'ha constituït un vincle entre les parts, que en darrer terme el que fa és perjudicar el ciutadà).

Per això entenc que en aquets moments el PSOE, deixant apart elucubracions dialèctiques i qüestions bizantines que sols condueixen a crear cortines de fum i a emmascarar els fets, hauria de permetre i facilitar les iniciades investigacions i, en cas de culpabilitat,

si aquesta resultàs de les investigacions, manifestar el **Mea culpa** assumint la responsabilitat que històricament el caracteritza (millor, l'ha caracteritzat) i a partir d'aquí iniciar una nova etapa, ressorgint, reeixint amb noves forces.

Emperò és que no s'esgota el partit de govern. És condició humana que per tot hi hagi veritables galtes (millor, galtes de ciment armat), que viuen d'aprofitar-se de situacions, influències i fins i tot usen de vegades el nom del partit per generar en el seu propi benefici fortunes personals, beneficis i avantatges: els corresponents partits haurien d'actuar amb fermesa en lloc d'emparar-los i de protegir-los en nom d'una falsa imatge i unitat, situacions que mai no pot emprar cap partit que es consideri democràtic i progressista.

Tot el que hem exposat, malhauradament, no ens pot fer oblidar tampoc altres escàndols relacionats amb altres partits: el cas Naseiro, al PP; els casos de CIU o el de les màquines escrutatxaques del PNV.

Nicolau Fonollar i Marcús

Salvem Alaró, prou d'especulació

Aquest lema, que molts de vosaltres heu vist imprès a uns petits adhesius, repartits pel poble, tal vegada no sapigueu a comptes de què ve.

Bé, idò podem explicar-ho amb un exemple molt il·lustratiu i d'absoluta actualitat.

Fa un any, més o manco, es va vendre una finca a S'Estret d'unes 2 quarterades i amb una casa edificada a mitges.

D'aquesta finca se'n pagaren 3 milions.

El comprador, aleshores, va sol·licitar en primer lloc la instal·lació del telèfon. Això suposava l'estesa de fils i pals a una zona que està protegida per la Llei d'Espais Naturals.

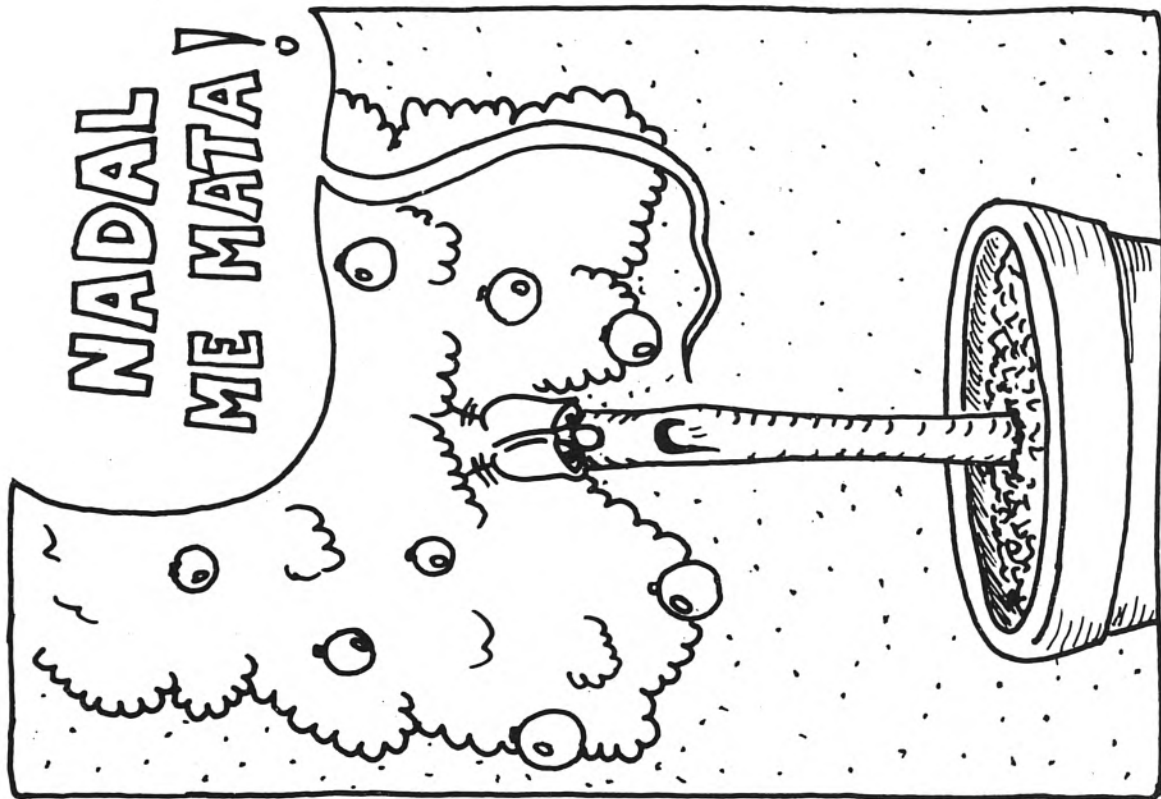
Encara que el G.O.B. denunciàs davant l'Ajuntament aquest fet i que el mateix Ajuntament no autoritzàs sobre el paper aquesta instal·lació, la institució municipal no va impedir la vulneració de la llei i s'ha consumat l'atemptat urbanístic. Ara aquesta finca està nova-

ment a la venda però amb dues diferències prou significatives: la casa compta amb un telèfon (il·legal) i a més a més el preu de venda és de 12'5 milions de pessetes!

Aquesta història verídica només té una definició: especulació pura i dura, amb la complicitat i col·laboració del nostre Ajuntament i de la Companyia Telefònica.

Francesc Coll i Rotger

Nadal me mata!

Pensa un moment: quin sentit té celebrar Nadal tallant un arbre?

Per Nadal hauríem de ser, si hi cap, més respectuosos que mai amb la natura. I en tost d'açò molta gent surt al camp a tallar arbres i a collir verdet i cireretes de betlem. Pensa amb la des-trossa que es pot fer si a cada casa es talla un arbre. Per tant per Nadal

- No hem de tallar ni arbres sencers ni branques.
- Tampoc hauríem de collir verdet ni cireretes de betlem.

Però Nadal l'hem de celebrar, i per fer-ho sense maltractar la natura hi ha moltes alternatives:

- Si estau decidits a adornar una planta, emprau-ne una que tingueu sembrada viva dins un test.

- També podeu fabricar-vos fàcilment un arbre artificial.

- Pels més vessuts venen arbres de plàstic.

- En tost de verdet, al betlem posau-hi serradís tenyit o qualsevol altra cosa que el pugui substituir.

- Emprau la imaginació. Nadal no pot ser una rutina. Hi ha infinites maneres d'adornar una casa que quan s'hi entri faci dir: és Nadal! Nadal per a tots. També per a la Natura.

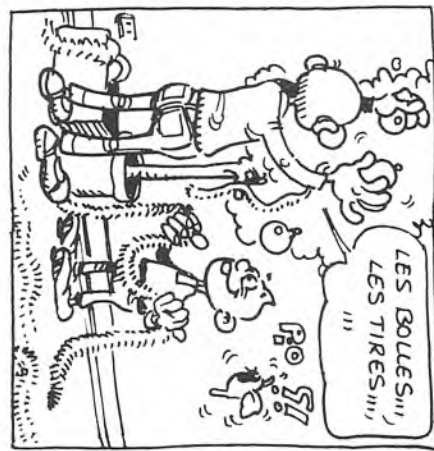
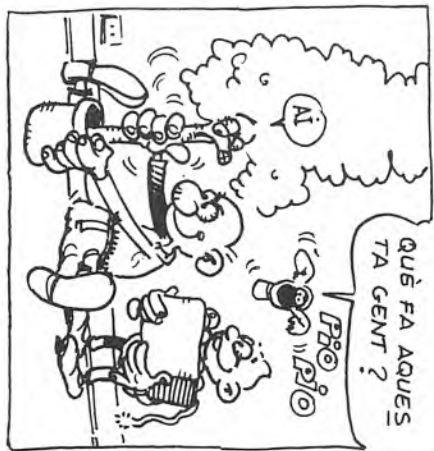
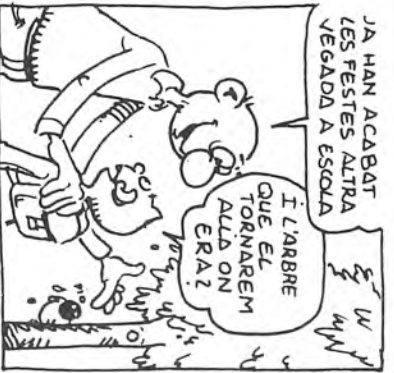
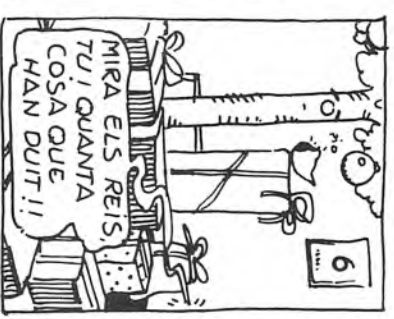
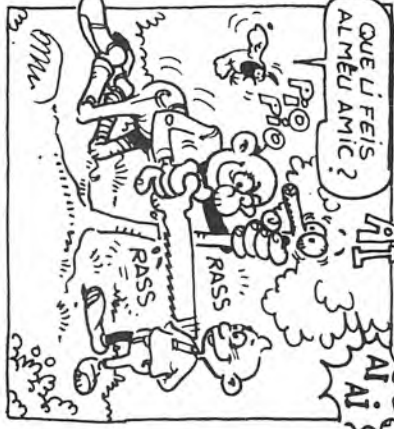
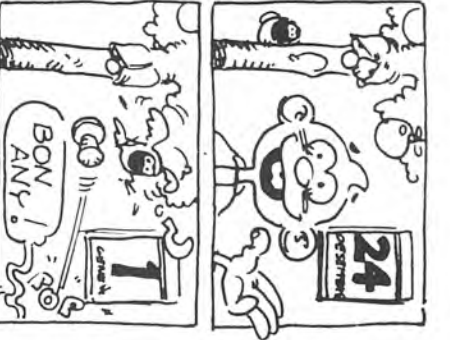
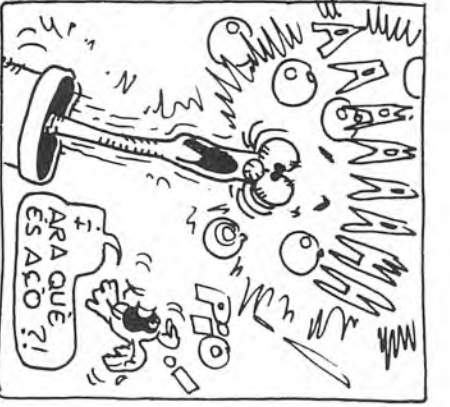
PAPER RECICLAT 100%

Impressió: B. B. B. - Arango Imprenta, S.L.

El Nadal de 1985 va esser el darrer en què l'Ajuntament d'Alaró va tallar un pi per fer «s'árbol». La reacció contundent de la delegació del G.O.B. a Alaró a través d'una carta-denúncia als diaris provocà que mai més la primera institució pública del poble practicàs

aquest costum tan indigne com és la de matar un arbre per a celebrar la Festa de Nadal. Ara tan sols ens queda que nosaltres, ciutadans i ciutadanes, sapiguem seguir l'exemple de l'Ajuntament no tallant arbres durant aquestes festes per decorar ca nostra.

MÓN NATURAL

Tu pots
fer que
la
historia
sigui
diferent

GOB

L'escola graduada d'Alaró: ahir i avui. (1934-1992) (1)

Casa a l'antic carrer de Son Tugores núm. 5 on s'ubicaren les dues escoles unitàries de nins (1926) i la unitària de nines (fins el 1928)

Aquest mes de desembre fa un any que es va reinaugarar l'edifici que coneixem com l'Escola Graduada, cinquanta-set anys després de la primera inauguració en un acte senzill i emotiu per a tots els assistents, entre els quals es troben persones destacades del món educatiu com Andreu Crespí, Director Provincial del MEC, i Bartomeu Rotger, Director General d'Educació de la CAIB.

La història d'una escola es pot fer desde distintes vessants.

Parlar de la història d'una escola suposaria, d'una banda, parlar de la història de la pedagogia, de la història dels

corrents educatius i de la història més recent del nostre país. A aquesta escola, com a totes, distintes disposicions legals des de distintos governs han marcat les pautes pedagògiques, la pedagogia òptima i possible a cada moment.

També, des d'un altre caire una escola és alhora «moltes escoles», l'escola que és a la memòria de cada un de nosaltres, l'escola que en distintos moments i des de distintes òptiques visqué cada un de nosaltres. Mestres i alumnes són els protagonistes de les històries que conformen la vida escolar i, a això, molt acertadament, el Col·legi Públic d'Alaró hi dedicà un nombre

monogràfic de la seva revista escolar «Es Castell» que reflectia el treball d'investigació, la recerca, les entrevistes que els alumnes, sota la coordinació dels mestres, havien dut a terme, una publicació que a més s'obrí a altres col·laboradors i a l'Ajuntament.

Certament, «la vida» a una escola no depèn sols de la infraestructura, de l'edifici en si mateix, —malgrat, i menys en els nostres dies, no podem negar la importància de l'espai escolar. Per això, en aquesta ocasió ens voldriem centrar en la història objectiva, escrita, documentada de la creació d'aquesta escola.

LA DICTADURA DE PRIMO DE RIVERA: LES PRIMERES PASSES CAP A LA GRADUACIÓ DE L'ENSENYAMENT

Des del Ministeri d'Instrucció Pública i pel decret conegut amb el nom d'Alba, ja el 1918 es recomanava la graduació de l'ensenyament però aquests anys no es feu cap intent per construir per tot arreu centres adequats a les noves disposicions. Les escoles eren unitàries, això és: una aula-un mestre, que funcionaven independentment l'una de l'altra, ubicades a cases o pisos llogats pels propis ajuntaments per aquest fi i que, freqüentment, no reunien les condicions necessàries per convertir-se en un centre escolar. Des de 1910 i fins l'any 1926 a Alaró hi havia dues escoles unitàries de nins. La unitària núm. 2 d'Alaró —com totes les unitàries amb un sol mestre, en aquest cas Miquel Homar «Banyeta»— arribà a tenir un centenar d'alumnes (1), l'altra era «s'escola de ca l'Amet» amb el mestre Grimalt. Per a les nines només hi havia una unitària, altres centres escolars, privats com el de La Salle —amb l'«hermano Julio»— però sobretot La Consolació —centre aleshores i fins entrada la dècada dels 70 exclusivament femení— s'encarregaven els anys vint de l'educació al poble.

L'any 1926 és l'inici de deu anys de

canvis i millora de l'ensenyament públic d'Alaró, aquest any ja es varen graduar les dues unitàries de nins i es traslladaren al carrer de Son Tugores núm. 5 (2). Hem de suposar que la graduació de l'escola de nines es va fer l'any 1928, any en què es llogà la casa —al mateix carrer de Son Tugores, núm. 50— de Son Puça (3), fins aleshores ubicada al número 5. Cal assenyalar que per tant, durant dos cursos 1926-1927 i 1927-1928 la graduada de nins i la unitària de nines coincidiren al mateix edifici, les nines a la planta baixa i els nins al pis. Desconeixem per quins motius traslladaren l'escola de nines.

Per l'estudi que va fer la «Junta Local de 1era. Enseñanza (1928) d'Alaró hem pogut saber que:

«(...) se graduaron de una manera particular las dos escuelas de niños que existían y la de niñas formándose tres grados y dos respectivamente nombrándose un auxiliar para cada sexo, concediendo además una subvención a las Monjas para tener a su cargo una escuela de párvulos a las cuales se les dotó de material pedagógico suficiente para este fin (...)» (4)

També el mateix any, 1926, reunits al Museu Pedagògic de Palma els batles i les autoritats educatives de les Illes signaren i elevaren al «Gobierno de Su Magestad» una instància-projecte en el qual es pot destacar, després de l'estiu fet, que les Illes era una de les zones de l'Estat més desatada educativament i donada la manca d'escoles i mestres —que no arribava al promig que ja existia tot l'Estat— es demanava que els govern subvencionàs amb 5.000 ptes. cada una de les que es construís (5). No es parlava encara de construir escoles graduades.

El batle d'Alaró, Cristòfol Bordoy —es metge Tòfol—, el 10 de juny de 1926, signava a aquesta reunió, juntament amb els altres batles de les Illes la instància abans esmentada. I just aquest any, 1926, l'Ajuntament adquirí el solar situat al Camp d'en Pizà de 3.628 m² i el pagà a raó de 2'70 ptes. el m². (6) per a la construcció de dos edificis escolars.

Pel que fa a la necessitat d'edificis escolars la «Junta Local de Primera Enseñanza» a l'estudi abans esmentat

Casa de l'antic carrer de Son Tugores núm. 50 on s'ubicaren les escoles de nines desde 1928 fins 1944

(1928) deia:

«Debido a que en este término municipal no existen aldeas ni agrupaciones separadas del casco de la población, estando toda ella reunida, no hace falta crear otras escuelas mas que la graduada de niños (4 grados) y dos unitarias de niñas y para este fin se adquirió en octubre de 1926 un solar suficiente para dichos edificios cuyos presupuestos y planos se están confeccionando en la actualidad» (7).

L'editorial de la revista *La Nostra Terra* (8), del novembre de 1929, sobre els edificis escolars fa referència a la creació, sembla que immediata, de l'escola graduada d'Alaró amb els següents termes:

«... I dins breu temps començaran a

construir-se escoles a Campanet, Muro, Esporles, Binissalem, Alaró, Sóller, Búger, Llombarts i Alqueria Blanca».

Per la mateixa revista sabem que l'any 1929 ja s'havien inaugurat els edificis escolars de Bunyola, Maria de la Salut, Sa Pobla, Petra, Andratx, Puigpunyent, Santa Margalida, Vallde-mossa, Marratxí (Pont d'Inca, Pla de Na Tesa, Cabaneta, Pòrtol), Manacor (Espinagar, Puig de l'Anà, Els Fangars) i que estaven en construcció i a punt d'acabar-se les escoles de Santanyí, Sant Joan, Costitx, Son Carrió i Son Servera. La construcció de l'Escola Graduada d'Alaró no s'inicià fins l'any 1933, però com que l'any 1929, el 10 d'agost ja s'havien confeccionat uns plans i s'havia fet un pressupost (119.049 ptes.) per part de «Técnica de Construcción Madrid Barcelona», ben segur es pensava que l'inici de les obres era immediat.

Carme Martorell - Gabriel Rosselló

(1) *Segons assenyala M. FULLANA a Andreu Rotger i Pizà ICE, Palma, 1984, p. 44*

(2) «D. Bartolomé Homar Simonet cede en arrendamiento al Ayuntamiento de Alaró la casa nº 5 de la calle de son Tugores para escuela graduada de niños». (Arxiu Municipal, Ajuntament d'Alaró).

(3) «El Ayuntamiento toma en arrendamiento la casa nº 50 de la calle de Son Tugores propiedad de Dª Maria Josefa Pizà Rosselló de Son Pusa para instalar una escuela pública de niñas» (30 de novembre de 1928. Arxiu Municipal, Ajuntament d'Alaró).

(4) *Vegeu «Estudio de las necesidades escolares de todo el término municipal de Alaró hecho por la Junta Local de la Enseñanza en sesión ordinaria celebrada el día 16 de diciembre de 1928». (Arxiu Municipal, Ajuntament d'Alaró).*

(5) *El Problema escolar en Baleares, Ensayo de solución total. Publicaciones del Museo pedagógico Provincial, Palma, 1926. Reproduït a L'Educació a Mallorca, Moll, Palma, 1977*

(6) *Vegeu ROSSELLÓ, G.: «Algunes dades sobre la construcció de la primera Escola Graduada» a la revista Es Castell núm. 1 Curs 91-92. Col·legi Públic Sant Bartomeu, Alaró, 1991 p. 9.*

(7) *Vegeu «Estudio...»*

(8) *La Nostra Terra núm. 23, novembre 1929 pp 405-406 citat a L'Educació a Mallorca op. cit. p. 194*

Come Together a Traffic

Està clar que una de les formes d'aconseguir clientela pels bars és fer un concert, això de cada pic n'hi ha més que ho saben. El passat 14 de novembre el bar Traffic també va organitzar una actuació, i en aquesta ocasió el grup que es va visitar es deien «Come Together» (com la cançó dels Beatles). El grup va aconseguir animar al públic present, malgrat el vespre fos especialment trist, i pareix esser que tenen planejat tornar d'aquí a poc temps. Els Come Together estan formats per dues persones (guitarra i veu) i és destacable els jocs de veus que realitzen, així com és d'agrair l'originalitat que varen demostrar a l'hora de tractar les versions (no es van dedicar a calcar cançons). Els grups més versionetjats van esser The Beatles i Creedence Clearwater Revival, dels de Liverpool van interpretar entre altres Help, With a little help from my friends (versió de J. Cocker i l'original del beatles), Come To-

gether, Get Back i Tichet to Ride. A més varem escoltar un parell d'èxits dels Creedence, i també alguna cançó de Sam Cooke, Everly Brothers, Rolling Stones, The Doors, etc. En definitiva varem passar un vespre entretingut i ben segur que si tornen a actuar hi serem presents de nou.

T. Noguera

Sau a ICS

L'actuació de Sau que va tenir lloc el passat mes de novembre, a la discoteca ICS de Montuïri, acabà amb les forces de la gran multitud de joves reunits per a la brillant ocasió.

Després de trenta minuts de retràs aparegueren els ídols, símbol del rock català actual, ells, imponents, altius i a la vegada tan aprop del públic jove.

Un repertori a la mesura del que el jovent demanava, entre crits, bots, gests exaltats i insinuacions independentistes: No he nascut per militar, Vine a veure'm, Al final del carrer, Boig per tu, No et diré cap mentida, Molt lluny de casa...

Saaau, Saaau, Saaau... cridaven insistentment. Magnífica actuació la de Carles Sabater i de Josep Sala.

Caterina Amengual

Materials Construcció

C/. Gómez Ulla, 79 - Tel. 51 00 32
07340 - ALARÓ (Mallorca)

Futbol 1ª Regional

La quarta derrota consecutiva de l'equip alaroner a fora camp es va produir el passat dia 25-10-92 en el camp de l'Alcúdia. Aquest partit va esser fins en aquell moment el partit en el que l'equip alaroner va estar més aprop de la victòria ja que l'equip Alcudienç va demostrar no esser res de res dins aquesta categoria, però en el minut 65 i després d'un «fallo garrafal» de la defensa, va marcar l'únic gol i el que les va valer per endur-se'n els dos punts.

Per l'equip alaroner varen jugar:

U.D. ALARO: Moranta, Alcaide, Amengual, Sabater, Vidal (Bejarano), García, J. Guardiola (J. Simonet), León I (Roig), Tineo I, B. Guardiola (Ripoll), León II.

ARBIT: Benitez Pinto. Ho va fer bé. Va mostrar targes grogues a José Luis, Vidal, J. Guardiola i T. Bejarano.

GOL: 1-0 min. 65, Teo.

Dia 31-10-92 l'Alaró va aconseguir la quarta victòria dins el seu camp davant el Xilvar amb el tanteig de 2-0. A més de la victòria hi ha el fet molt important que és el que l'equip alaroner segueix siguent l'únic equip de tota la categoria en el que no li han fet cap gol dins el seu camp.

Aquest partit va esser el pitjor jugat per l'equip alaroner dins Alaró ja que les 3 linees de l'equip no es van entendre en cap moment del partit. A aquest partit es va produir la lesió d'en Biel Guardiola (jugador alaroner que ha duit molt mala sort en aquesta temporada, ja que després de jugar els dos primers partits de lliga; en el tercer dins el camp del Murenc el varen expulsar i el Comité el va sancionar amb 5 partits; va reaparèixer el 25-10-92 dins Alcúdia i en es segon partit que era el d'avui ha caigut gravement lesionat).

U.D. ALARO: Moranta, Amengual, Alcaide, Sabater, J. Guardiola (B. Guardiola) (Roig), Vidal, García, Tineo II, Bejarano (Tineo I), Isern, León II.

ARBIT: Díaz Ortega. Molt malament. Va esser el trist protagonista i va demostrar esser un dels pitjors àrbits de Preferent. Va mostrar moltes targes per beneïtades i en canvi no en va mostrar en jugades de molta duresa. Va mostrar targes a Guerrero, Josito, Bejarano, Tineo II, Sabater, Tineo I i dues a Isern lo que va suposar la vermella.

GOLS: 1-0 min. 28, García. 2-0

min. 60, León II.

La quinta derrota consecutiva de l'equip alaroner es va produir dins el camp del poble veïnat de Consell. El partit de màxima rivalidad comarcal va moure molt d'ambient en els dos pobles i en canvi el partit no va respondre a la màxima expectació, ja que al manco, per part de l'Alaró el partit no va esser bèn, degut a la derrota. Encara que el partit es va perdre; l'equip alaroner va jugar el millor partit de fora camp, i el més ordenat, però en dos «fallos garrafals» dels alaroners, els consellers els varen aprofitar i s'en varen dur els dos punts en disputa. Aquest equip alaroner ha de mester «mà de metge» per jugar els partits a fora camp ja que no pot esser que en els partits del nostre camp es posin més ganes i més «collons» que no a fora camp.

Per l'equip alaroner varen jugar:

U.D. ALARO: Morante, Ripoll (Bejarano), Alcaide (Roig), Sabater, Amengual, J. Guardiola (Simonet), Vidal, León I (Tineo II), León II, García, Tineo I.

ARBIT: Rubert Maura. Bé. Va mostrar targes grogues a Martí i León I.

GOLS: 1-0 min. 32, Cabot. 2-0 min. 48, Fernando.

El diumenge 15 de Novembre l'Alaró va seguir amb la seva bona ratxa dels partits jugats dins el nostre camp i va aconseguir la quinta victòria de sis partits jugats dins Alaró; però es va acabar la ratxa d'esser l'únic equip de Preferent que no havia rebut cap gol dins casa seva i va esser l'equip del Campos el que ho va aconseguir amb un gol en el minut 6 del partit. Encara que el partit no va esser lo bo que tothom esperava hem de resaltar un fet que al cap i a la fi s'ha de tenir en compte ja que és molt positiu; i es el fet de que per primera vegada dins el nostre camp l'Alaró va haver de capgirar un resultat que a primeres de canvi ja teníem en contre degut en el gol materialitzat per Roig en el minut 6.

Per l'equip alaroner varen jugar:

U.D. ALARO: Moranta, Alcaide, Roig (León I), Sabater, J. Guardiola, García, Vidal, Tineo I (Ripoll), Tineo II (Bejarano), Isern, León II.

ARBIT: Domínguez Jerez. Regular. Va mostrar targes grogues a: J. Guar-

diola, Isern, Sabater, León I, Bejarano, Tineo I, Leal, Obrador.

GOLS: 0-1 min. 6, Roig. 1-1 min. 44, Isern. 2-1 min. 85, Vidal.

I la sexta derrota consecutiva a fora camp (seguim sense donar-ne una de dreta, cosa que ja comença esser massa preocupant) es va produir dins el petit i difícil camp del Pollença davant el tercer classificat que només havia perdut un punt dins ca seva, però que no va demostrar res de l'altre món davant els alaroners i la mostra és que del tres gols que va aconseguir l'equip pollencí (el primer el se va fer el jugador alaroner Alcaide en propi porta, el segon en un fallo garrafal de la defensa varen deixar dos jugadors totsols i un d'ells va aconseguir gol). Un dels fets més negatius per l'equip alaroner després d'haver jugat aquest partit és que dos jugadors varen esser expulsats (en Bejarano i el porter Moranta) tots dos mercadament.

Per l'equip alaroner varen jugar:

U.D. ALARO: Moranta, García, Sabater, J. Guardiola, Alcaide (Roig), Tineo I (Bennassar), Isern, Tineo II (Rafel Pizà), Vidal (Ripoll), León II (Simonet), Bejarano.

ARBIT: Bueno. Ho va fer més o manco correcte. Va mostrar targes grogues a: Flequi, Crespí, Tianet, Gost, Sabater, J. Guardiola, García i targes vermelles directes en els alaroners T. Bejarano i B. Moranta.

GOLS: 1-0 min. 10, Alcaide en pròpia porta. 2-0 min. 48, Flequi. 3-0 min. 50, Monserrat. 3-1 min. 66, León II.

JUVENILS

Els nostres juvenils dia 25-10-92 varen guanyar en el darrer classificat l'equip del Búger pel tanteig de 3-1. Encara que fós el darrer classificat de la categoria no va esser fàcil per l'equip alaroner guanyar el partit, ja que el Búger es va adelantar en el marcador per 0-1. A partir del 0-1 l'equip alaroner va es pitjar més l'accelerador i amb dos gols del goletjador J.C. Mulet i un del conseller M. Oliver varen aconseguir guanyar el partit per 3-1.

El dia de Tots Sants es varen desplaçar a St. Margalida per jugar enfront en el «Ílder» de la classificació, el Margaritenc; per aquest partit l'equip alaroner

tenia dos «hándicaps» molt adversos: el primer era que l'equip adversari era el Búger es va adelantar en el marcador per 0-1. A partir del 0-1 l'equip alaroner va es pitjar més l'accelerador i amb dos gols del goletjador J.C. Mulet i un del conseller M. Oliver varen aconseguir guanyar el partit per 3-1.

El dia de Tots Sants es varen desplaçar a St. Margalida per jugar enfront en el «líder» de la classificació, el Margaritenc; per aquest partit l'equip alaroner tenia dos «hándicaps» molt adversos: el primer era que l'equip adversari era el primer classificat de la categoria, el segon «hándicap» era que l'equip alaroner només comptava a la seva plantilla amb dotze jugadors comptant els dos porters. I a més d'aquests dos «hándicaps» que ja tenien en contra a darrera hora s'en varen trobar dos més: un va esser que en Llorenç Rosselló no es va trobar bé i va haver de tornar cap a Alaró i l'altre que a mitjan partit en Pep Salas es va lesionar greument, per tant l'equip va haver de jugar durant més d'una hora amb tant sols 10 jugadors, dos dels quals són porters. Al final del partit el tanteig va esser de 7-1 aconseguit el gol alaroner en Paco Colom.

El passat dia 8-11-92 l'equip alaroner es va tornar haver de desplaçar a fora camp; aquesta vegada a Manacor per enfrontar-se amb el segon equip de la localitat de les perles; el Manacor B. Encara que els manacorins ocupaven les primeres posicions de la taula classificatòria els alaroners varen aguantar el 0-0 inicial fins en els darrers minuts de la primera part en que el Manacor B va marcar el primer gol i va aconseguir anar-se'n en el descans amb el marcador de 1-0. A la segona part l'equip alaroner a falta de 10 minuts per a la conclusió del partit amb un tres i no res els manacorins varen aconseguir quatre gols més i el resultat final va esser de Manacor, 5 - Alaró, 0.

El diumenge 14-11-92 varen descansar, ja que tot el grup descansava i el 22-11-92 també perquè l'equip del J. Sallista B es va retirar abans de començar la lliga.

CADETS

Dia 24-10-92 es varen desplaçar cap a Felanitx per enfrontar-se en el S'Horta, un equip que fins al dia d'aquest

partit tan sols duia 2 punts de 4 partits jugats per 3 punts de 5 partits l'Alaró. El resultat final va esser de 4-2 a favor de l'equip del S'Horta; i el goletjador de l'Alaró va esser en B. Ferragut per partida doble.

Dia 31-10-92 a les 14'30 hores perquè després es jugava el partit de Preferent entre l'Alaró i el Xilvar els cadets d'Alaró varen lograr una àmplia victòria per 7-2 davant l'equip del J. Can Picafort (equip que ocupava la darrera posició amb 0 punts de 5 partits jugats) que les va permetre quedar amb 5 punts a la taula classificatòria. Els gols de l'Alaró varen esser marca per B. Ferragut (4) i en Carlos (3) 1 de penal.

Dia 7-11-92 els nostres cadets varen descansar degut a que també descansaven tots els equips del seu grup.

Dia 14-11-92 varen tornar descansar degut a que el seu adversari havia d'esser l'Algaida, equip que es va retirar a principi de la lliga.

Dia 21-11-92 es varen desplaçar en el camp den Jordi des Recó de Manacor per enfrontar-se en el Barracar. Després de tenir molta de mala sort durant tot el partit, l'equip alaroner va perdre pel tanteig final de 3-0.

INFANTILS

Els nostres infantils el passat dia 24-10-92 s'enfrontaven dins el nostre camp en el Xilvar. L'equip alaroner duia 2 punts de 4 disputats i el Xilvar en duia 4 punts de 4 disputats. El partit va acabar amb el resultat d'Alaró, 0 - Xilvar, 3.

El dissabte dia 31-10-92 l'equip alaroner es va desplaçar a Inca per enfrontar-se a l'equip del Sallista At. equip en el que hi juga l'alaroner Benet Capó (un cas inexplicable quant a Alaró hi ha un equip que juga a la mateixa categoria i en el mateix grup que l'equip alaroner i sapiguent que a l'Alaró li fan falta jugadors). L'equip inquer era el favorit en aquest partit ja que duia 5 punts per tan sols 2 de l'equip alaroner. El resultat final va esser de 2-0 en contra de l'Alaró.

Dia 7-11-92 l'Alaró rebia la visita del Rte. Balears At. equip que ocupava la 3ª posició de la taula classificatòria amb 6 punts i que va posar les coses difícils a l'equip alaroner. El resultat final va esser d'empat a 1-1 i així l'A-

laró conseguia el tercer punt d'aquesta temporada; l'autor del gol va esser en Tano Rosselló.

El dissabte dia 14-11-92 varen descansar, ja que l'adversari de l'equip alaroner havia d'esser el Platja Arenal, equip que ja no va començar la competició.

També varen descansar el dissabte 21-11-92 ja que tots els equips del seu grup també descansaven.

BENJAMINS

Els nostres benjamins dia 24 d'Octubre es varen desplaçar a Alcúdia per disputar davant d'aquest equip un partit que a priori havia d'esser competitiu si mos fixàvem amb la classificació ja que tots dos equips duien 4 punts de 4 partits jugats. I veritablement va esser un partit molt igualat encara que el marcador final va esser d'Alcúdia, 2 - Alaró, 0.

Dia 31-10-92 els nostres benjamins rebien la visita del Bunyola, equip que duia els mateixos punts que els alaroners (4 punts cada equip) i que varen protagonitzar un partit molt emocionat i molt renyit que al final va acabar amb la victòria de l'equip que va dur més sort en el joc, i aquest va esser el Bunyola que va guanyar de 2-3. Els gols alaroners varen esser marcats per en Josep Sastre i en Mario.

Dia 7-11-92 jugaven per segon partit consecutiu a camp propi davant l'equip del St. Maria que duia 6 punts. El partit va esser molt disputat i tant sols un gol de l'alaroner Pere Enric va decantar la balança i l'Alaró es va endur els punts en disputa, conseguint així la seva tercera victòria d'aquest campionat.

El dissabte 14-11-92 es varen desplaçar a Selva per enfrontar-se en el darrer classificat, el Xilvar que en set partits tan sols duia 1 punt i 4 gols a favor. Els alaroners varen aprofitar l'oportunitat i en varen marcar 9 de gols sense encaixar-ne cap. Els goletjadors alaroners varen esser en Josep Sastre amb dos gols, en Mario amb 3, en Pere Enric amb 2 i en Jaume Bibiloni i en Josep Lluís Bordoy amb 1 gol cada un.

Després d'haver conseguit la gran goletjada davant el Selvatgins, dia 22-11-92 rebien l'equip inquer del Bt. R. Lull amb moltes d'esperances de poder obtenir qualque cosa positiva. El partit no podia començar millor ja que

l'equip alaroner es va adelantar en el marcador amb un gol preciós d'en Josep Sastre; però els inqueros varen saber reaccionar molt bé i varen aconseguir anar-se'n al descans amb una ventatge de 1-2. La segona part els visitants varen acabar de rematar a l'equip alaroner ja que varen aconseguir marcar tres gols més. El partit va acabar amb 1-5 final.

FUTBET NACIONAL

El darrer partit de la primera volta va suposar la segona derrota per l'equip alaroner del AUTOCARES COMAS (davant el darrer classificat) per 5-2 davant l'equip del Cas Ferrer; aquest partit a priori no pareixia difícil ja que s'enfrentaven amb el darrer classificat que encara no havia conseguit guanyar cap partit; però la pista de SA CABANA mai li ha anat bé a l'equip alaroner. A pesar d'aquesta inesperada derrota l'equip alaroner ha conseguit una valiosa segona posició a la taula classificatòria en acabar la primera volta.

El diumenge 1-11-92 l'AUTOCARES COMAS va començar la segona volta d'aquesta primera fase molt enfora d'Alaró, ja que es van haver de desplaçar a Capdepera per enfrontar-se a l'equip del Costa de Capdepera; aquest partit era molt important ja que l'equip de Capdepera anava en tercera posició a la classificació i si guanyava s'acostava a tant sols dos punts dels alaroners. Però al final del partit el resultat va esser de 0-2 a favor dels alaroners.

El passat dia 7-11-92 a les 19'00 hores es disputava a la canxa del poliesportiu d'Alaró el partit de la jornada del Grup A de Nacional ja que s'enfrentaven l'AUTOCARES COMAS amb el primer classificat l'ITELSA de Calvià i a més hi havia en joc el primer lloc de la classificació provisional. El resultat final va esser desfavorable pels alaroners ja que varen perdre per 0-2 però tot s'ha de dir; davant un gran equip com era el de Calvià.

I si dia 7-11-92 era el primer classificat el que visitava Alaró, dia 14-11-92 va esser el darrer classificat el que ens va visitar. El partit va acabar amb el resultat final de AUTOCARES COMAS, 4 - BAR GOST, 2 i a pesar de la victòria, el partit va esser igualat i l'equip alaroner va haver de passar

molta pena per guanyar el partit ja que es varen adelantar per 3-0 però en un tres i no res els palmesans es varen acostar fins al 3-2 en els darrers minuts va aconseguir el 4-2 final.

L'oncè partit de lliga jugat el dia 21-11-92 dins la pista de Los Almendros-Nova Forma va suposar la segona catàstrofe per l'equip alaroner ja que va perdre per 5-1. El partit va començar malament per l'equip visitant ja que en els primers minuts del partit va caure lesionat en Toni Rosselló després d'haver rebut una entrada terrorífica sense que l'àrbit de l'encontre amonestés en el jugador «ametler». Un altre signe desfavorable per l'equip alaroner va esser la desastrosa actuació sobretot de dos jugadors (que a altres partits havien estat pessés importantíssimes per a lograr les victòries obtingudes fins en el moment) com són en Toni Munar i el porter en Tomeu Muntaner que varen fer el pitjor partit d'aquesta temporada amb molta de ventatge.

INICIACIÓ

Els més petits del nostre futbol alaroner varen començar d'una manera arrolladora la seva lliga, guanyant el seu primer partit dins la nostra canxa per 7-0.

El passat divendres 23 d'Octubre varen fer el seu primer desplaçament per enfrontar-se a l'equip del Liceu B; i varen aconseguir un valiosos empat a 3.

El segon partit disputat dins la nostra canxa va tornar acabar amb un resultat aplastant davant l'equip del Liceu A ja que va acabar 9-0.

El divendres 6-11-92 els nostres «menacos» es desplaçaren a S'Arenal concretament al col·legi Son Verí per disputar davant l'equip del Bellavista Arenal el partit més interessant de la jornada (ja que l'equip «arenalenc» duia 4 punts de 4 disputats i els alaroners en duien 5 de 6 possibles) però es veu que la responsabilitat els va pesar massa i varen perdre per 7-2.

Després d'haver cosetjat la primera derrota els «petitons» es varen disposar a enfrontar-se dia 13-11 a l'Alcúdia dins la canxa del nostre poliesportiu municipal i varen obtenir un resultat final favorable però molt ajustat acaben el partit amb un tantejador de 3-2.

El divendres 20-11 es varen desplaçar a Ciutat per enfrontar-se a l'equip

del col·legi Mariano Aguillo (però el partit es va disputar a la canxa del poliesportiu de San Fernando, degut a que l'equip col·legial no disposa de llum artificial en el seu col·legi i a més el partit va començar amb més de mitja hora de retràs degut a que el poliesportiu no disposava de xarxes i les varen haver d'anar a cercar en el col·legi) i varen tornar aconseguir una valiosa victòria pel tanteig de 0-2.

BENJAMINS

El nostres benjamins varen començar amb un resultat negatiu aquest campionat 92-93 ja que varen perdre dins la nostra canxa per 2-7.

El primer desplaçament va parèixer que les va anar millor que l'anterior partit i varen aconseguir un valiosos empat a 4 dins la canxa de la barriada palmesana del Son Oliva.

El segon partit jugat pels benjamins dins la nostra canxa més hagués volgut que no s'hagués jugat ja que van perdre per una impensable panera ja que el resultat final va esser de 1-19 favorable al palmesans de los Almendros.

I sa veritat és que en els nostres benjamins les va millor jugar en canxa contrari ja que en el segon partit jugat enfora d'Alaró varen aconseguir guanyar per 1-4 a l'equip de l'Alcúdia.

Dia 14 de Novembre es varen desplaçar al Pol.Mun. de Felanitx per jugar davant el col·legi San Alfons B el seu tercer partit a canxa contrari (segon consecutiu) i varen tornar lograr una important victòria per 2-3.

En el tercer partit jugat dins la nostra canxa va esser la vençuda ja que en els dos primers partits jugats varen acabar en dues derrotes i el tercer va suposar la primera victòria davant l'equip del C.D. Col. Montesión B pel tanteig de 6-3.

Bàsquet

Resultats:

JOV. ALARÓ - XILVAR, 22-34
MOLINAR - JOV. ALARÓ, 83-33
JOV. ALARÓ - ESPANYOL, 33-106

Tomeu Noguera

Endiot farcit amb confitura de magranes

Ingredients: Un endiot jove, 400 grs. de carn magra de porc picada, 250 grs. de xulla de ventresca a daus, 100 grs. de pinyons, 150 grs. de pernil cru a daus, 3 copes de brandy, 2 copes de xerès sec, 1 copa de moscatell, 3 ous, 250 grs. de grans de magrana, 3 dl. d'oli, 2 tasses de vi blanc, sal, pebrebò, nou moscada, orenga fresca.

Ingredients per al brassatge: Ceba, porro, pastanagues, llorer, farigola, una branca de romaní, tomàtigs de ramallet, troncs d'àpit.

Ingredients per a la salsa:

Grans de magrana agre, si és possible un poc de sucre, 1 tassellet de moscatell, pell de llimona, 1/2 tassellet de vinagre.

Elaboració de la salsa: En haver fet la salsa de rostit, mesclau la confitura de magrana que haureu fet prèviament. Ha de sortir una salsa agredolça.

Elaboració: Desossau l'endiot, condimentau-lo i esteneu-lo damunt la taula.

Preparau el farcit, pastau-lo bé i aromatitzau-lo amb els licors, posau-lo a punt d'assaonar.

Farcíu la peça que teniu prepara-

da, enrotllau-la i fermau-la amb un fil d'emplomar per tal que tenguí bona forma.

Torrau al forn sobre la brassa de verdures, ruixau-lo amb l'oli per damunt i girau la carn diverses vegades durant la cocció perquè aquesta sigui uniforme.

A la meitat de la cocció, ruixar-lo amb el vi blanc.

Féu-li fer el suc una vegada retirada la peça ja cuita tot allargant-la amb un cullerot. Escolau el suc i mesclau-lo amb la confitura de magrana tal i com s'ha anotat anteriorment.

REPORTATGES
IMATGE 2.000
 FOTOGRAFIA - VIDEO

Alexandre Rosselló, 26 ALARÓ
 Tel. 51 05 14

RUBINES
 IMPREMTA

Pere Barceló Busquets

C/ Bonaire, 1
 Tel. 51 17 39
 Fax 51 17 39

07350 BINISSALEM (Mallorca)

BAR ES CANTÓ

«Ca's Fusteret»

Aperitius i berenars

C/ Campanario, 1

ALARÓ

BAR RAMON

HAMBURGUESERIA

C/ Can Ros, 11
 07340 - ALARÓ

Tel. 51 02 00

Aires de festes

16

Les festes de nadal haurien de ser divertides. ¿Per què, idò, no deixam que ens pugin al cap? Maneja amb gràcia el teu cabell i converteix-lo en aliat de la teva bellesa. Per les festes de nadal, els recollits i els cabells amb volum són el que marca l'elegància i la complicitat de la nit. Aquesta temporada el que marca és el pentinat i el pentinat és versàtil, flexible, controlat i, malgrat tot, natural. Els pentinats han de marcar curvatures inarcs. Per exemple, després d'eixugar els cabells, es vaporitza lleugerament amb esprai (laca) i se separen seccions amb un respall redó. Cada secció es vaporitza una altra vegada amb laca i se subjecta amb una anella grossa amb pinça. L'eiguat es fa amb difusor. Quan es lleven les pinces, s'ha de pentinar i aplicar-li brillantor i es componen senzillament. Una simple pentinada efectua la transició de l'elegància de la nit a la utilitat per al dia.

Els recollits marquen la sofisticació,

però no tenen perquè ser complicats ni aparatosos. Per exemple, el cabell embolicat amb un mocador de gasa i un poc de gràcia pot presentar un recollit amb un estil ple de romanticisme.

Per a aquestes nits realment especials en què també les més jovenetes volen lluir un pentinat màgic, aquí hi ha una idea. Cabell llarg i marcat amb un ample ris, que pot marcar-se amb

rutlos grossos, de forma molt natural, amb flors de seda aplicades aquí i allà.

Per a aquestes nits de festes el principal és la il·lusió i les ganes de canviar i de rompre amb la monotonia de sempre. Una orquilla, una diadema, un tros de seda, una flor, un rutlo aquí i una ona allà poden esser el canvi, idò endavant i bones festes.

Miquel Llinàs

MESÓN GALLEGO BAR-RESTAURANT

ESPECIALITAT EN MARISC

Can Ros, núm. 4
Tel. 51 00 56

ALARÓ
Mallorca

FLORISTERIA ATTYS

Verge del Refugi, 19
Telf. 51 04 97
07340 ALARÓ

Forn Nou PASTISSERIA

Joan Alcover, 35

Tel. 51 03 13

ALARO (Mallorca)

Venda i reparació de motos i bicicletes TALLERS MIGUEL

C. Dr. Fleming, 4
Tel: 87 91 58 Alaró

LLIBRES

De les novetats arribades a la biblioteca, cal destacar:

NOVEL·LES

Amor propio, de G. Gelorio

La Japonesa, de J. Coca. En aquesta novel·la es recrea el món del protagonista, dominat per una inacabable gamma de sensacions.

Parque Jurásico, de M. Crichton. Una novel·la de ciència ficció, un relat de gran rigor científic amb una bona combinació de suspens i ciència.

Paradís d'orquídees, de G. Janer Manila. Novel·la d'amor, de passions soterrades, d'odis i d'una gran violència emocional.

JUVENIL

El sol no se detiene, de G. Beyerlein, Novel·la ambientada en l'època històrica del neolític.

La dama de la mitja ametlla, de Pau Faner.

INFANTIL

El agujero de las cosas perdidas, de J. Armangué, premi Vaixell de Vapor.

DIVERSOS

Física moderna. 2 vol. de H.E White.

Movimientos artísticos desde 1945, de E Lucie-Smith.

Diccionario jurídico básico

Los misterios de la visualización, de V. Markham.

Los complejos. Cómo reconocerlos y tratarlos de J.M. Poveda.

Catalina Simonet

SOCIETAT

NAIXEMENTS

-Miguel Angel Ramos Muntaner (23-11-1992)

-Mª José Rojas Rosselló (11-11-1992)

-Joan Guardiola Gelabert (17-11-1992)

-Joana Mª Vallés Rechach (17-11-1992)

MATRIMONIS

-Antonio Cuadrado Celdrán i Ana Mª Fonollar Arrom (24-10-1992)

-Antonio Sánchez Gozar i Margarita Rivas Rodríguez (24-10-1992)

DEFUNCIONS

-Catalina Coll Pizà (24-12-1902/6-11-1992)

-Gabriel Seguí Martorell (4-3-1914/15-11-1992)

-Antònia Vicens Fiol (26-12-1907/17-11-1992)

AGENDA

CURSOS

-Curs de fotografia i revelat.

Organitza: Associació juvenil Horitzó d'INCA

Contingut: Tècniques de Fotografia, il·luminació, revelatge en blanc i negre.

Lloc: Casal de Joves Horitzó.

Dates: del 13 de gener al 24 de març

Matrícula i material: 7.000 ptas.

Termini: fins cobrir les 35 places.

-Curs ocupacional de formació de tècnics de guarderies (Programa NAW)

Convoca: Mancomunitat d'es Raiguer i Fons social Europeu (Govern Balear)

Requisits: Dones aturades.

Lloc: Alaró.

Data: 400 hores a partir de desembre

Matrícula: Gratuïta amb beca de transport.

-Natura II

Convoca: Centre d'Estudis de l'Esplai

Requisits: Tenir el títol de monitor de temps lliure.

Contingut: Rappel, coneixement i manteniment del material.

Matrícula: 4.000 ptas.

Dates: 12 i 13 de desembre.

Termini: 30 de novembre.

-Grup d'espeleologia d'Alaró

6 de desembre: cova de Cornavaques (Pollença)

PALMA

4-13 desembre. Balear, Mostra d'artesanaria. Ifebal.

ALARÓ

-Grup excursionista d'Alaró

6 desembre. Al Freu per s'escaleta.

20 desembre. Excursió per Alaró, amb paella i torró.

-Tercera Edat.

26 novembre. Excursió al port d'Andratx, s'Arracó i Sant Elm.

-Curs d'ASTRONOMIA

Convoca: Observatori Astronòmic de Costix.

Matrícula: 12.500 ptas.

Dates: del 9 al 23 de desembre de 20:00 a 23:00 h.

Termini: 30 de novembre.

PREMIS

-VI Concurs de composició per guitarra ANDRES SEGOVIA

Convoca: Ajuntament d'Almuñecar.

Contingut: Obra inèdita, no enregistrada ni estrenada, amb una durada mínima de 10 minuts

Dotació: 300.000 ptas.

Termini: 10 de desembre.

PEBRE DE CIRERETA

-Un jove li diu a un altre:
-Què faràs aquest hivern?
-No ho sé, no ho sé, bé volia inscriure'm a alguna de les activitats per a joves que organitza l'Ajuntament, n'hi ha tantes que no sé quina he de triar!

-Diuen, per devers ca meva, que han traslladat l'abocador de fems en el mateix «Pouet».

Convendria que la responsable municipal de sanitat del nostre poble hi fes un passada.

-Davant l'Escorxador hi ha un feixuc i bell coll de cisterna, sabeu de què vos parl?

Bé, idò, mirau-lo bé ara que encara hi és, no fos cosa que més tard no hi fóssiu a temps

-Algun destacat dirigent del PSOE de Madrid se va escandalitzar quan va veure les fotografies de la fastuosa mansió habitada precisament per un militant del mateix partit: el senyor Miguel Boyer.

Però mirau per on els dirigents del PSOE d'aquí no s'escandalitzen per determinades construccions a «Sa Creueta» o dintre el mateix casc urbà d'Alaró, propietat també de destacats militants d'aquest partit pressumptament socialista.

-M'han dit que les divergències entre membres de l'equip de govern municipal han afectat al suministre de

materials per a la construcció.

-Ribes Reina, però no governa.

-A la presentació del «tebeo» dels 10 anys del PSOE, no hi hagué visites inesperades ni ferits.

-La secció de societat d'aquesta revista comunica que no pot pagar exclusives per mostrar les cases dels personatges socialistes i obrers d'aquesta comunitat, com han fet altres revistes d'àmplia difusió a tot l'estat.

(Però tot és qüestió de fer bones ofertes)

(i, per cert, ja ens agradaria!)

-Les arques de l'excel·lentíssim ajuntament, en qüestió de repartiment estan buides, m'han dit, però potser algú s'hauria de plantejar si les dites subvencions s'han repartit o no. Serà qüestió de vigilar què passa quan l'any s'acabi.

-Davant la publicació del nou catecisme, volem manifestar que..., ..., ..., Perdó, perdó, perquè he pecat, pare.

-Davant els greus esdeveniments de racisme i xenofòbia que han assotat darrerament l'estat, demanam protecció policial (Ja hem rebut diverses amenaces).

LSD

ELECTRONICA H y H SC

TELEVISIÓ VIA SATÈL·LIT
ANTENES INDIVIDUALS
ANTENES COL·LECTIVES

INSTAL·LACIÓ I MANTENIMENT
PRESSUPOSTS SENSE COMPROMÍS

Pere Rosselló i Oliver, 50 baixos
07340 ALARÓ - Telèfon: 51 81 78

CÒMIC

UD Alaró = futbol?

A TERCERA REGIONAL

ELS NÚMERS CANTEN, LA EVIDÈNCIA ÉS CLARA:

32 SAN TORRELLA
19 ORIENT
14 UD ALARÓ
15 ES YIVERO

LA DEFENSA:

LA DAVANTERA: PUNTERIA QUE ÉS COSA FINA

TOT AIXO ACOMPANAT DE BONS ARBITS:

PERÒ EXAMINEM L'EQUIP: EL PORTER.

LA MITJA, EXPERTA EN ROBAR BALONS:

I DELS SUPLENTS NO EN PARLEM:

FAN QUE UD ALARÓ AGONSEQUEIXI ASSOLIR UNA PLAÇA A 3ª... REGIONAL

AQUESTA OPINIÓ EXAGERADA ÉS LA QUE ELS DARRERS ANYS ES POT ESCOLTAR EN BOCA DELS AFICIONATS ALARONERS AL FUTBOL

UF, A LA FI TRANQUIL·LA

DINGÜ